

РЕШЕНИЕ

№ 2925

гр. София, 29.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **3722** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Р. Б. А., А. Б. А., К. А. П., И. Л. П., И. В. П., Р. П. П., Л. П. П., П. С. С., Г. Т. П., И. Т. Т. и С. С. Б., чрез пълномощника им адв. Г. С., срещу РЕШЕНИЕ № I-40-175 от 23.02.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ /ГО/, 40 състав, постановено по гр. дело № 49198/2010г.

В жалбата са въведени основания за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, като постановено в противоречие с материално-правните разпоредби и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Касаторите считат, че неправилно СРС е приел, че в процесния случай са налице пречки за възстановяване на собствеността върху имота, като се е позовал на заповед № РД-09-639/28.07.2006 г. на кмета на район „Л.“, която заповед е нищожна и не поражда никакви правни последици. Твърди се още, че първоинстанционният съд не е обсъдил всички доводи на жалбоподателите, както и не е обсъдил доказателствата в тяхната съвкупност. Възражава се също така, че е направен извод за застрояване на имота по смисъла на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, без да е посочено какво е застрояването и без да са събрани доказателства за съществуването именно на такова

застрояване, респ. без да е изследвано съдържанието на представените удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и реши спора по същество, както и бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. И., редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата. В писмено становище по делото изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ № I-40-175 от 23.02.2011г., постановено по гр. дело № 49198/2010г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 40 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касаторите срещу РЕШЕНИЕ № O242Б от 20.07.2010г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. И. в частта, с която е отказано възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на правото на собственост на наследници на П. Б. В. на следния имот - нива с площ от 3.976 дка, находящ се в строителните граници на [населено място], в местността “П.”, съставляващ имот пл. № 22725, к. л. 172 от кадастрален план, изработен 2000 г.

В мотивите на съдебното решение е прието, че обжалваното решение на ОСЗ – Н. И. е издадено при спазване на материалноправните разпоредби. Първоинстанционният съд е приел, че не са били налице в процесния случай материално-правни предпоставки за възстановяване на правото на собственост на наследниците на П. Б. В. в стари /възстановими/ реални граници на процесния имот, тъй като същият е бил застроен и това обстоятелство е било установено със скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ, одобрени със заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ на кмета на район „Л.”, Столична община.

Настоящата инстанция намира, че обжалваният пред СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 40 състав, индивидуален административен акт е законосъобразен и като такъв правилно не е бил отменен от първоинстанционния съд. От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че в процесния случай не са били налице материално-правни предпоставки за възстановяване на правото на собственост в стари /възстановими/ реални граници на процесния имот. Възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи е в зависимост както от доказване на предпоставките за настъпването на реституцията на земята в полза на собствениците и наследниците по реда на чл. 10 от ЗСПЗЗ, така и от осъществяване на процедурата по чл. 11, ал. 1 във връзка с чл. 13, ал. 4, 5, 6 и чл. 13а от ППЗСПЗЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ Общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. чл. 13а от ППЗСПЗЗ. Последните се издават въз основа на предварително издавана заповед на кмета на Общината по чл. 11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, с която се одобрява решението на техническата служба на общината относно застроената част от имота. Видно от приетите по делото пред СРС доказателства такава заповед № РД-09-639/28.07.2006 г. на кмета на Столична община – район „Л.” е

била издадена, като въз основа на нея са издадени удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ, от които се установява, че от бивш имот № 22725, с площ от 3976 кв. м., могат да бъдат възстановени 0 кв. м, като за останалите 3976 кв. м., които са застроени и попадат в имот VII-1754, кв. 4, собствениците могат да бъдат обезщетени, съгласно чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ. Цитираната заповед е била оспорена от касаторите пред Административен съд София – град и е образувано адм. дело № 3278/2011 г., по което с решение № 882/20.02.2012 г. съдът е отхвърлил жалбата в частта, с която се иска прогласяване нищожността на оспорената заповед, а в останалата ѝ част е оставил без разглеждане, като просрочена. Така постановеното съдебно решение е оставено в сила изцяло с решение № 7575/30.05.2012 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 5710/2012 г. С оглед на това заповед № РД-09-639/28.07.2006 г. на кмета на Столична община – район „Л.” към настоящият момент е в сила, не е нищожен акт и поражда съответните правни последици. Общинската служба по “Земеделие” – Н. И. е била длъжна и се е съобразила именно с тази заповед, определяща 0 кв. м. незастроена площ, като е постановила изричен отказ за реална реституция на собствеността върху процесния имот. Органа по поземлена реформа в тези случаи действа при условията на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност, поради което правомощията на административния орган се свеждат само до това да изпълни влязлата в сила заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ на кмета на Столична община, район “Л.”. В тази връзка следва да се има предвид също така, че настоящата съдебна инстанция намира, че обстоятелствата свързани със застрояването на процесния имот и определянето на свободната и застроена площ не може да бъде пререшаван в рамките на развитото се съдебно производство пред СРС, I ГО, 40 състав, включително и с допускането и приемането на съдебно-техническа експертиза.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение № I-40-175 от 23.02.2011г. на СРС, I ГО, 40 състав по гр. дело № 49198/2010г., с което е била отхвърлена жалбата срещу РЕШЕНИЕ № O242Б от 20.07.2010 г. на Общинска служба по ”Земеделие” – Н. И. е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-40-175 от 23.02.2011г., постановено по гр. дело № 49198/2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 40 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на

обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.